

UUTISKIRJE

Lämpimät terveiset Thaimaasta!

Kesälomat on pidetty ja työt ovat taas pyörähtäneet täyteen vauhtiin. Omalla kohdallani se on viimeisten viikkojen aikana tarkoittanut tulevan uuden hankekauden töiden suunnittelua, budjetointia ja kumppaneiden raporttien lukemista. Nyt haluan kuitenkin ottaa teidät mukaani kahdelle matkalle eri puolille Thaimaata.

Yöjunalla Isaaniin

Edellisillä työkausilla matkustin säännöllisesti junalla Koillis-Thaimaahan eli Isaaniin. Silloin junat lähtivät Bangkokin keskustasta, Hualampongin asemalta, jonne mentiin taksilla. Taksimatkan pituutta oli vaikea arvioida ja usein matkaan kului aikaa runsaasti. Viime viikolla matkustin Isaaniin ensimmäistä kertaa tällä uudella työkaudella. Juna-asema oli muuttanut keskustan ulkopuolelle ja sinne mentiin nyt metrolla.

Metrosta käveltiin pitkiä käytäviä myöten lähes lentokentän kokoiselle juna-asemalle. Jouduin kysymään pari kertaa ennen kuin löysin oikean portin. Siellä sitten tapasinkin thaimaalaisen kollegani, joka oli jo tottunut junamatkustaja. Pian sitten myös suomalainen kollegani Piia liittyi joukkoon ja olimme valmiita yölliseen junamatkaan.

Pian junaan päästyämme junavirkailija tuli laittamaan pedit valmiiksi ja pääsimme nukkumaan. Kakkosluokan vaunussa nukutaan mukavasti kerrossängyissä kukin oman verhon takana. Aamulla meidät herätettiin hyvissä ajoin ennen kuin saavuimme määränpäähän Ubonin kaupunkiin, mistä jatkoimme matkaa autolla.

Kuva: Yöjunassa

Ensimmäinen kohteemme oli Nong Chuakin seurakunta, jossa en ollutkaan aikaisemmin käynyt ja jossa oli nyt muutaman vuoden ajan panostettu ekologiseen viljelyyn ja seurakunnan itsekannattavuuden kasvuun. Seurakunnan vastaava työntekijä, pastori Somphoon otti meidät vastaan kirkossa muutaman seurakuntalaisen kanssa. Tämä naisten joukko, seurakunnan keskeinen tukijoukko, esitteli meille yleinä kirkon tontille kaivettuja lammikoita, joissa kasvatettiin kaloja ja sammakoita. Aurinkopaneelilla toimiva pumppu piti huolen, että altaissa oli riittävästi vettä ja vesi kiersi niissä. Pumppu mahdollisti myös muun kasvimaan

UUTISKIRJE

pitämisen kuivuudesta ja ajoittaisista tulvista kärsivällä alueella.

Luonnonmukaista lannoitetta valmistettiin myös itse. Seurakuntalaiset olivat työntekijän apuna kirkon tontilla ja samalla oppivat itse uusia taitoja, joilla hankkia lisätuloja.

Kuvat: Nong Chuakin seurakunnan kala- ja sammakkolammikot. Sammakot 100 bathia kilo (n. 2,65 e).

Isaanin alue on Thaimaan köyhintä aluetta, ja useissa perheissä osa perheenjäsenistä työskenteleekin muualla. Iso osa esimerkiksi Bangkokin taksikuskeista ja rakennustyöläisistä tulee Isaanista. Nong Chuakin seurakuntalaisten kertomukset kuulostivatkin tutuilta: ”Mieheni ja isommat lapseni ovat töissä Bangkokissa, ja minä asun nuorimmaiseni ja lapsenlapseni kanssa täällä. Minulla on pieni peltotilkku, mutta viljelystä ei jää juuri mitään tuloa minulle. Viljelen kassavaa ja riisiä, joista toinen vaatii vettä ja toinen kestää kuivuutta. Joudun lainaamaan rahaa viljelyyn ja lannoitteisiin ja riisin ja kassavan hinta on kuitenkin ollut niin alhainen, että tulot menevät usein lainan maksamiseen. Toisinaan myös kuivuus tai tulvat ovat tuhonneet koko sadon. Nyt kasvatan kotona myös sammakoita ja olen jo saanut niistä tarpeellisia lisätuloja”.

Nong Chuakista jatkoimme Khok Noin seurakuntaan ja myös siellä kirkon tontti oli otettu hyötykäyttöön: tontilta löytyi muun muassa kalalammikko, hedelmäpuita ja hyötypuutarha. Seurakunnan ympäristössä oli myös pantu muutos merkille ja alueeseen oli käynyt tutustumassa niin paikallishallinnon edustajia kuin koululaisia. Tämän vuoden aikana seurakunnassa oli suunnitteilla järjestää vielä työpaja, jossa jakaa kokemuksia ja tietoa, miten maata voi viljellä luonnonmukaisesti ja saada siitä lisätuloja.

Ubonista jatkoimme aivan Laosin rajalla sijaitsevaan Mukdahanin kaupunkiin, missä pääsimme ensimmäisenä seurakunnan tiimin mukaan kouluvierailulle. Aiheena olivat lasten oikeudet. Seurakunta tukee alueella erillisellä hankkeella lasten kasvua ja koulunkäyntiä. Moni mukana olevista lapsista on rikkinaisista perheistä ja asuu isovanhempien tai muiden sukulaisten luona. Joidenkin vanhemmat ovat vankilassa, missä seurakunta myös tekee työtä. Huumeet ja teiniraskaudet ovat myös ongelma alueella.

UUTISKIRJE

Koululla vastaanotto oli lämmin. Tunti alkoi parilla yhteisellä leikillä, ja sen jälkeen koululaiset jakautuivat tekemään lasten oikeuksiin liittyviä ryhmitöitä. Tulokset purettiin yhteisessä keskustelussa ja pastori Sim kertoi käytännön esimerkkejä lasten oikeuksista ja siitä, millaisissa tilanteissa on erityisen tärkeää olla niistä tietoinen. Tuntien loputtua tiimi sai pyynnön tulla vielä uudestaan, sillä kaikki luokat eivät olleet päässeet mukaan. Tiimillä olikin jo melkoisen täysi vierailuohjelma seuraavan kuukauden ajalle.

Kuva: Lasten oikeuksia oppimassa

Koulutuntien jälkeen palasimme kirkolle, missä osa tiimistä alkoi valmistella lasten iltapäiväkerhoa. Siinä sivussa me pidimme pienen kokouksen hankkeen taloudesta työtä johtavan pastori Simin ja kirjanpidosta vastaavan Faan kanssa. Työtoverini Piian neuvoilla hankkeen oma taloudenhoito toivottavasti helpottuu jatkossa. Meidän juttellessamme kirkkotilaan oli hiljalleen saapunut lapsia tekemään läksyjä ja pienen opetustuokion jälkeen pöytiin kannettiin tahmariisiä, paistettua kanaa ja tulista somtam-salaattia. Ennen kotiinpaluuta kaikki saivat vielä syödä itsensä kylläisiksi.

Seuraavana päivänä palasimme Piian kanssa toista reittiä Uboniin, jossa vielä tapasimme yhden seurakunnan työntekijöitä ja päivän lopuksi suuntasimme tyytyväisinä yöjunalle ja paluumatkalle Bangkokiin.

Ja pohjoisessa...

Tähän syksyyn osui siis myös toinen maakuntamatka Thaimaassa, ja se suuntautui pohjoiseen Naanin lääneihin, missä kirkolla on useita seurakuntia. Työtoverini Riikka-Maria ja Tomas Kolkka, jotka ovat tehneet kieli- ja seurakuntatyötä alueella pitkään, olivat suunnitelleet alueen työntekijöille ja seurakunnissa vastuuta kantaville 2-päiväisen työpajan, jonka ensimmäisenä päivänä puhuttiin lasten oikeuksista ja mietittiin yhdessä, mitä seurakunnat voisivat tehdä alueella lasten hyväksi. Toinen päivä keskittyi laajemmin seurakunnan tavoittavan työn kehittämiseen.

UUTISKIRJE

Kuva: Baan Denin kirkolla pohdittiin ryhmissä mikä vaikeuttaa tavoitettavaa työtä

Alueelle on kasvanut viimeisen lähes 20 vuoden aikana rypäs seurakuntia lua-kansan pariin. Työn alkaessa alueella ei ollut sähköjä eikä teitä. Terveystenhoito ja mahdollisuudet koulunkäyntiin olivat heikot. Koulumatka oli vaivalloinen, oli kahlattava joen poikki, kouluruokailuun ei ollut rahaa. ”Kun opettaja kysyi, onko kaikilla ruokaa mukana, minun

piti uskaltaa sanoa, ettei minulla ollut ja opettaja otti sitten toisten oppilaiden ruuasta kultakin lusikallisen minulle.”

Henkitohtoreilla oli vahva asema yhteisöissä, ja heiltä haettiin apua niin sairauksiin kuin muihinkin elämän ongelmiin. Monet asiat olivat kiellettyjä, ja monet elivät henkien pelossa. Yksi työntekijä muisteli, kuinka esimerkiksi pimeän tultua ei uskallettu henkien pelossa mennä ulos. Hautajaiset olivat erityiset pelottavia, sillä piti varoa suuttamasta henkiä ja nyt kristillisiä hautajaisia kuvattiinkin hyväksi keinoksi kertoa hyvää uutista niistä välittyvän rauhan takia.

Viimeisten vuosien aikana alue on kehittynyt ja elämä alueella on muuttunut kovasti: on teitä, on sähköt ja terveysasema. Kun saavutettavuus on parantunut, vihreä vuoristo on houkuttellut paikalle myös turisteja. Alueelle on noussut uusia majoituspaikkoja, jätteiden määrä on moninkertaistunut, jätehuolto on riittämätöntä, nuorten into opiskeluun on vähentynyt, kun paikalliset hotellit tarjoavat kausityötä myös ilman koulutusta. Hotellit ovat muualta tulleiden rahakkaiden omistamia ja paikallisille jää lähinnä rooli edullisena työvoimana. Huumeet, kilpailu ja tarpeet saada kaikenlaista uutta ovat tulleet myös näihin kyliin. Mitä kirkko voi ja mitä sen pitäisi tehdä? Lapsia ja nuoria halutaan kuulla ja halutaan olla tarjoamassa mielekästä tekemistä. Samanaikaisesti myös vanhemmat tarvitsevat tukea. Tällaista työtä seurakunta haluaa olla tekemässä yhdessä muun yhteisön ja koulujen kanssa. Yhteisissä keskusteluissa useampikin paikallinen todisti, että evankeliumin etenemiseksi alueella tärkeää on luottamuksen syntyminen, saarnoja on ehkä vaikea ymmärtää, mutta kristittyjen elämäntodistus ja uskon tuoman muutoksen näkyminen on sitäkin merkityksellisempää. Täällä kirkko haluaa kertoa Jeesuksesta, tuoda toivoa, iloa ja oikeudenmukaisuutta ihmisten elämään.

UUTISKIRJE

Kuva: Kirkon lauantaiaktiviteetteja lapsille.

Seuraavien viikkojen aikana meidän pitäisi aloittaa kirkon työntekijöiden kanssa seuraavien vuosien yhteistyön suunnittelu. Nämä matkat antoivat taas kerran monenlaista tärkeää taustatietoa noihin tapaamisiin.

Hyvää, siunattua syksyä sinulle – kiitos, kun olet mukana tässä kirkon maailmanlaajassa verkostossa!

Yt. Leena

Ajankohtainen rukousaihe

- Rukousaiheena tällä kertaa erityisesti Thaimaan luterilaisen kirkon seurakunnat ja niissä tehtävä työ sekä työntekijöiden jaksaminen. Työtä ja erilaisia haasteita on monin paikoin paljon ja työntekijöitä vähän.

"Ole luja ja rohkea! Älä säiky äläkä kauhistu, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin." Joosua 1:9.

Kuva: Kirkon työntekijöitä viikkohartaudessa

Leena Helle

Alueellinen hankehallinnon asiantuntija

Vastuualueina hankkeet Thaimaassa, Hongkongissa, Manner-Kiinassa ja Taiwanilla

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.